

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas IV. Ab anno 330. ad annum 340.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

angustias à scythis compulso, & in pere-
grandi extremam necessitatem coniecto
traferunt, ut se Christo devoveret, quod
ubi Gallicanus præstitit, auxilio per ange-
los, cruce præviâ, ministrato Scythas vicit,
& consulatum à Constantino obtinuit, nu-
ptias autem Imperatorias amore Christi
sprevisse videtur, cui seipsum postmodum
cum omnibus bonis suis ad Ostia Tiberina
consecravit.

DECAS IV.

✻ Ab anno 330. ad annum 340. ✻

331. **M**eletiani & Eusebiani S. Atha-
332. **M**anasium fictis criminibus exa-
gitant, videlicet de fracto calice per Maca-
rium Presbyterum Alexandrinum, qui de-
fenderat S. Athanasium apud Imperatorem
contra calumnias Meletianorum, & hæc
causa vindictæ: deinde de Arsenio occiso.
Erat autem Arsenius Episcopus factionis
Meletianæ, quem, ut calumnia succederet,
abdiderunt, & interim manum cujusdam
tanquam ex ejus corpore abscissam ad o-
stentationem, circumtulerunt. Cùm verò
Ischyra à suis reprehensus veniam ab A-
thanasio postulasset, & publicè dato libello
con-

con-

contestatus esset, se à Meletianis subornatum esse ad ejusmodi calumniam struendam, detecta quidem fraus est, Meletiani tamen eadem adhuc crimina passim jactantes, ad Imperatorem detulerunt. Sed operá & longâ inquisitione tandem ab Athanasio & Diacono suo exploratore inventus Arsenius (qui se Arsenium tamen primò negabat, sed tandem convictus & confessus est) sycophantiis agnitis, & rejectis Eusebianis accusatoribus, Athanasij Innocentia ab Imperatore magnificis litteris declarata est, & Arsenius atque Joannes supremus Meletianorum Antistes supplices ab Athanasio veniam rogantes à schismate ad Catholicam communionem redierunt.

*(333. 334.) Joannes suafu Eusebianorum resilit ab Athanasio, quem unitis fraudibus & nequitiis denuo Ariani tam graviter accusant apud Imperatorem, ut is malè credulus synodum Episcoporum Cæsareæ Palæstinae celebrandam indiceret, cum verò Athanasius detrectaret subire judicium in ea civitate, cui Eusebius Episcopus præerat, mutato concilii loco jusse est Tyrum Petere, quò convocati erant Episcopi ad Constantinæ basilicæ dedicationem.

(335.) Celebratur famosum concilium

gillum Tyrium, ad quod Athanasius venit cum suis Ægyptiis Episcopis, inter quos eminebant Paphnutius & Potamon nobiles Confessores. In hac synodo, qui præesse debuerat, victus stetit, quod tam iniquè tulit lacrymans Potamon, ut Eusebio Cæsariensi exprobraret suam in persecutione apostasiam. Quæstio tum agitata de fracto calice, & occiso Arsenio Ischyra qui antea ab Athanasio veniam rogaverat, mendaciorum telam iterum texente: Arsenius autem, quem ad necem Eusebiani quærebant, tum Tyri tam prudenter occultabatur ab Athanasii amicis, ut id Arianos prorsus lateret. Calente ergo iudicio, & manu Arsenij iterum ostentatâ, inductus est Arsenius, & ab omnibus cognitus fabulam cum suis manibus ostendit, frementibus adversariis Athanasij.

Scribit etiam Theodoretus, scortum ab iisdem corruptum, ut sibi ab Athanasio pudorem ereptum conquereretur: sed Timotheus Presbyter inductus & fingens se Athanasium esse, à meretrice, quasi Athanasius accusatus calumniam accusantis, & innocentiam accusati patefecit. Restabat calix effractus à Macario, pro quo crimine probando ex Maræote testes mendaces adduxerunt, viris probis rejectis, omnis mali

mali furfuris homines Judæos, & Eusebianos. Quibus auditis Athanasius damnatus, & Episcopatu exutus, atque Alexandria hæerere prohibitus est, Joanes autem ejusque factionis Episcopi cum Ario in communionem recepti, multum indignante cum suis Paphnutio. Ischyra super vir mendacissimus, qui nequidem Presbyter erat, Episcopus renunciatus est. Omnia denique ab Arii fautoribus sic perturbata, ut satis colligeretur furente odio judicium peractum esse.

Moritur sub anni finem Sylvester Papa, cui successit Marcus, sed hic tantum ostensus ecclesie.

Romæ in antris & speluncis vitam celestem traducens virgo ROMANA nobilissima Calaphurnij præfecti a Sylvestro baptizata, claruit virginitate, & miraculorum gloria.

✠(336.)✠ Athanasius Constantinopolim causam suam agit apud Imperatorem, sed Episcopi quoque sex impudentiores ex Arianis vocati comparuerunt, qui nihil memorantes de calice fracto, vel Arsenio occiso, asseruerunt Athanasium minatum esse, se impediturum, quod minus ex Ægypto de more frumentum Constantinopolim mitteretur, & illarum minarum quinque

que testes Ægyptios Episcopos produxerunt, qui olim ab Athanasio steterunt, nunc corrupti ab Eusebianis in suum Episcopum dixere testimonium. Itaque iratus Imperator eum Treviros exulem ire jubet: ubi per honorificè exceptus est, à Maximino hujus urbis Episcopo. Adhæc iidem Ariani expellendum curârunt inimicum sibi, Athanasij amicum Marcellum Ancyranum: Sed & Arii restitutionem in sedem Alexandrinam impetrârunt: qui tamen cum turbas ibidem excitâset, Constantinopolim ire jussus ab Imperatore, ubi confessionem fidei subdolam edidit, expunctâ voce *Consubstantialis*. Atque ita jussus est Alexander Constantinopolitanus Episcopus eum in communionem recipere: ille tamen recusavit hæresiarcham admittere, totaque nocte Deum rogavit, ut ipse aut Arias à Deo tolleretur. Sequenti autem die, dum idem Arius pergît ad synaxim, publicas ad latrinas divertens ibidem & intestina & miseram animam evomuit, Judæ Iscariotæ vitâ & morte simillimus.

Constantius filius secundò genitus Constantini, nubit Eusebiæ sceminæ, eruditione insigni, sed Arianâ hæresi infectæ, ex qua proles non suscepit:

Marcus Papa diem obit, cum in Pontificatu

catur nonum mensem non expleviffet: Cui
 fuccedit Julius patriâ Romanus, contu-
 lit ille Epifcopo Oſtienti jus pallij, quo
 uteretur ſi Romanæ urbis Epifcopum con-
 ſecraret.

*Est porro pallium ſignum ſummi honoris, &
 plenitudinis poteſtatis, ita dictum, tametsi pal-
 lio haud ſimile ornamentum ſit, quia inheret
 dum Pontifex ſacra peragit, indumento illi,
 quod nos Planetam appellamus, & aliqualem
 formam pallij præ ſe fert.*

✱(337.)✱ Constantinus prope Nico-
 mediam in villa quadam Achirona dicta
 emoritur, ipſo die Pentecoſtes, de Eccleſia
 Chriſtiana meritiffimus Imperator, quem
 Eccleſia Græca ut ſanctum veneratur. Cor-
 pus ejus Conſtantinopolim Auguſtiſſimâ
 pompâ delatum eſt, & conditum in baſili-
 ca Apoſtolorum, exequias honorificentif-
 ſimè adornante Conſtantio.

Poſt Conſtantini mortem Auguſti re-
 nunciati ſunt tres liberi ejus, Conſtantinus,
 Conſtantius, & Conſtans, qui ſic Imperi-
 um Romanum partiti ſunt, ut Conſtanti-
 nus Gallias & quicquid eſt trans Alpes ob-
 tineret: Conſtans Romanus, Italiam, Afri-
 cam, Siciliam, & reliquas Inſulas cum Illy-
 rico, Macedonia & Græcia regeret, Con-
 ſtantius denique Thraciam, Aſiam, Orien-
 tem cum Ægypto moderaretur. Con-

Constantius liberis nactus habenas sui Imperii, mox in Parentis sui fidiiores ministros & propinquos favere cepit, Dalmatius Cæsar, Constantius Constantini Magni frater, & Hannibalianus, quos Constantinus Magnus Purpurâ & honoribus exornârat, militari tumultu vel iubente vel permittente Constantio quamprimum sublatis sunt: quibus adjunctus est Optatus à Constantino Patricii primariâ dignitate condecoratus: sublatus quoque Ablavivus Præfectus Prætorius, vir quàm opibus potens tam avarus. Idem torrens sanguineæ crudelitatis rapuisset cum Dalmatio Cæsare, filio Dalmatii fratris Constantini etiam Gallum & Julianum, nisi illum infirmitas & desperata valetudo, hunc autem tenera ætas servâisset: qui postmodum jussu Constantii summâ variis disciplinis industriâ & sacris etiam litteris instructi sunt, ut cooptatis in Cleri ordinem spes omnis regnandi adimeretur.

Non tantum confanguineis cladem intulit Constantius statim ab initio sui regiminis, sed etiam Orthodoxæ fidei infestus hic Cometa effulsit in folio. Siquidem Ariani favore ejus elati nihil non ausi contra Ecclesiam & Christi divinitatem: open & patrocinium suæ hæresi mendicantes
ab

ab Eunuchis Imperatoris, qui cum improprietates sint, indecorum quoque; duxerunt Deo, si is filium æqualis substantiæ genuisse diceretur.

Itaque ad resistendum potentiæ Ariatorum à Julio Pontifice Synodus Romæ celebrata, convenientibus 116. Episcopis in qua acta Concilii Nicæni confirmata & hæresis Arii iteratò damnata est.

✠(338.)✠ Athanasius a Constantino Juniore restituitur suo Episcopatu Alexandrino & magnâ lætitiâ suorum recipitur, invito licet Constantio, permittente nihilominus ne fratrem natu majorem id Constantini magni jussu facientem offenderet. Similiter propter Athanasium exules Ægyptii Episcopi ad suas sedes remeare permisi sunt.

Constantius insanabili ulcere percussus redire jubet Antistites Catholicos Spiridionem Episcopum Trimithundis, & Tryphillum ejus discipulum postea factum Episcopum Ledrensen, quorum precibus & impositâ Spiridionis manu illico sanatur, quod ipsi futurum per hosce sanctos antistites nocturna visio exhibebat.

Eodem tempore Sapor Rex Persarum Nisibin munitissimam urbem Mesopotamiæ immenso exercitu cingit, sed precibus

bus S. Jacobi Episcopi Nisibensis immixtis
in exercitum ejus cyniphum & culicum
examiniibus ab obsidione divinitus repel-
litur.

Constantius factus Pharao induratur ad-
versus Catholicos.

(339.) Ariani iterum accusant Atha-
nasium apud Romanum Pontificem & Im-
peratores Occidentis Constantinum &
Constantem, calumniis antiquis novam
hanc adjicientes, quod frumentum soli-
tum exhiberi ex Constantini Imperatoris
liberalitate Ægypti ac Lybiæ viduis furi-
pisset. Quas criminationes, cum per
legatos suos Athanasius evidenter refutaf-
set, Eusebiani & Ariani concilium gene-
rale postulârunt.

Sancitur lex ab Imperatoribus contra
adulteros, quâ statuitur, ut deprehensi &
convicti culeo vivi insuantur, vel combu-
rantur. Vocantur adulteri in lege illa
sacrilegi ut constet fuisse tunc temporis
agnitum matrimonium Christianorum ut
peculiare ecclesiæ Sacramentum.

(340.) Athanasius Romam venit ad
dicendam causam in synodo congregata;
Eusebiani autem a Julio vocati venire de-
trectant: in eadem synodo Symbolum S.
Athanasij confectum est.

K

Pau-

Paulus Episcopus Constantinopolitanus à Catholicis electus, abdicatur à Constantino. & Eusebius hæresiarcha Arianus intruditur.

Eustathius Antiochenus Episcopus per quandam, ab Arianis auri pretio conductam meretriculam de adulterio accusatur, & quasi verba contumeliosa de matre Constantini Junioris evomisset delatus in exilium Adrianopolim relegatur, & ibidem piè moritur. Euphronius autem Arianus in sedem Antiochenam subrogatur. Quod idem multis aliis Catholicis Episcopis contingit.

Obijt hoc anno Eusebius Cæsariensis Arianae factionis signifer, propugnator apertissimus, & inter Arianos facile Princeps, uti eum S. Hieronymus appellat. Malè igitur à nonnullis inter sanctos notatus est, absit virum quem secunda Nicæna synodus execrata est, virum impenitentem inter sanctos censere.

Constantinus Junior Constantis fratris conditiones invadens latrocínio potius, quam iusto bello, ab hujus militibus prope Aquileiam interimitur, & corpus in Alsam fluvium projectum, non Imperatoris sed grassatoris sepulturam invenit, dignus fuit meliori fato S. Athanasii & Catholicorum egregius defensor, & fortissimus obex Arianorum.

DECAS